

Działacze, którym godność członka honorowego PZITB nadał XLIX Krajowy Zjazd Delegatów w Olsztynie

Godność członka honorowego jest w naszym Stowarzyszeniu najwyższym wyróżnieniem, przyznawanym wyłącznie przez Krajowe Zjazdy Delegatów tym, którzy wybitnie zasłużyli się na rzecz stowarzyszenia lub wiedzy technicznej związanej z budownictwem. Po raz pierwszy godność tę nadano podczas Zjazdu Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych, który odbył się 14 września 1937 r. we Lwowie. Zostali nią wówczas wyróżnieni: *Maksymilian Tytus Huber*, *Andrzej Pszenicki* i *Maksymilian Thullie*. Pierwszym działaczem PZITB, który został wyróżniony tą godnością był *Witold Wierzbicki* (na Zjeździe, który odbył się 18–19 maja 1955 r. w Bielsku-Białej). W PZIB (1934–1948) nadano godność członka honorowego 8 jego działaczom, a w PZITB (od 1948 r.) – 69 działaczom. W dotychczasowej historii naszego Związku godnością członka honorowego wyróżniono więc 77 działaczy.

Biogramy członków honorowych zostały zamieszczone w wydanej w 2014 r. pracy zbiorowej pod redakcją *Stefana Pyraka*, zatytułowanej „80 lat (1934–2014) Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, kontynuatora Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych” oraz w „Inżynierii i Budownictwie” nr 6/2016 (członkowie honorowi, którzy otrzymali tę godność w 2014 r.).

XLIX KZD w Olsztynie (3–6 czerwca 2016 r.) nadał godność członka honorowego PZITB: Stefanowi Czarnieckiemu (Oddział w Katowicach), **Czesławowi W. Dawdo** (Oddział w Białymstoku) i **Zbigniewowi Tyczyńskiemu** (Oddział w Warszawie). Niżej zamieszczono ich biogramy.

• **Stefan Czarniecki.** Urodził się 13 maja 1937 r. w Brzeżanach, woj. tarnopolskie. Ukończył w Zabrze Szkołę Powszechną nr 3 i Technikum Budownictwa Komunalnego. W roku 1961 uzyskał dyplom magistra inżyniera budownictwa na Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego Politechniki Śląskiej. Ukończył z wyróżnieniem studia podyplomowe na temat realizacji uprzemysłowionego budownictwa ogólnego, zorganizowane przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Ogólnego w Warszawie.

Pracę zawodową podjął w kwietniu 1961 r. w Zarządzie Projektowania i Nadzoru Remontów Budynków i Urządzeń Komunalnych w Zabrze jako kierownik zespołu i starszy projektant. Od lutego 1963 r. był kierownikiem budowy w Służbie Kwaterunkowo-Budowlanej WP w Zabrze, od kwietnia 1965 r. głównym inżynierem i zastępcą dyrektora Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Produkcji Pomocniczej Budownictwa Terenowego w Katowicach, a od stycznia 1967 r. zastępcą dyrektora Przedsiębiorstwa Produkcji Pomocniczej i Montażu Budownictwa Rolniczego w Katowicach. Od grudnia 1972 r. pracował jako główny specjalista i naczelnik wydziału w Śląskim Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego w Katowicach, od lipca 1982 r. jako główny inżynier i kierownik zespołu w Biurze Pełnomocni-

ka Ministra Budownictwa i PMB w Katowicach, a od stycznia 1983 r. jako główny inżynier w Śląskim Zarządzie Budownictwa w Katowicach; w roku 1987 koordynował budownictwo szpitalne w tym Zarządzie. We wrześniu 1988 r. podjął pracę w Przedsiębiorstwie Eksportu Usług Technicznych OPEX SA w Opolu jako specjalista ds. realizacji. Pracował (do sierpnia 1994 r.) na budowach zagranicznych jako kierownik obiektu, kierownik budowy, a następnie dyrektor Biura Technicznego w Wiesbaden – kierownik rynku w Niemczech. Po powrocie do Polski został dyrektorem biura Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa w Katowicach, gdzie pracował do grudnia 1997 r.

Od 1 maja 1966 r. jest aktywnym członkiem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Był członkiem Zarządu Koła przy Zjednoczeniu Budownictwa Rolniczego w Katowicach, członkiem Zarządu i długoletnim przewodniczącym Koła przy Śląskim Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego. W latach 1984–1988 był przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Oddziału. Reprezentował Oddział Katowicki w Komitecie Realizacji Inwestycji i Komitecie ds. samorządu zawodowego w Zarządzie Głównym PZITB. Był członkiem Prezydium Oddziału Katowickiego od 1996 – sekretarzem Zarządu Oddziału (1999–2002) oraz wiceprzewodniczącym (2002–2005). W latach 2005–2016 był przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego Oddziału PZITB w Katowicach. Był członkiem Zarządu Głównego PZITB – jego skarbnikiem (1996–1999 i 2002–2012) oraz wiceprzewodniczącym (2012–2016). W latach 1999–2016 był sędzią Sądu Konkursowego Konkursu PZITB „Budowa Roku”, a obecnie jest członkiem Komitetu Organizacyjnego tego Konkursu. Od roku 1998 współpracuje z Ośrodkiem Rzeczoznawstwa Zarządu Oddziału PZITB w Katowicach. Był wiele lat członkiem Rady Technicznej tego Ośrodka. Zorganizował w 2005 r. pierwszą konferencję techniczną pt. „Budownictwo na terenach górniczych – planowanie, projektowanie, realizacja i utrzymanie obiektów” we współpracy z Zarządem Oddziału PZITB w Katowicach. Wielokrotnie należał do Rady Naukowo-Technicznej konferencji „Ekologia a budownictwo”, organizowanej przez Oddział PZITB w Bielsku-Białej. Uczestniczył w organizacji i obradach konferencji ogólnopolskiej „Warsztat pracy projektanta konstrukcji”, organizowanej od wielu lat przez Oddziały PZITB w Bielsku-Białej, Gliwicach, Katowicach i Krakowie. Jest autorem bądź współautorem licznych ekspertyz, opinii i ocen technicznych oraz publikacji, a także wieloletnim wykładawcą na szkoleniach i kursach prowadzonych przez Ośrodek Szkolenia w Oddziale PZITB w Katowicach.

Był współzałożycielem Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, pierwszym przewodniczącym (w latach 2002–2010), następnie wiceprzewodniczącym (2010–2014), a od roku 2014 jest członkiem Prezydium Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Od roku 2010 jest też wiceprezesem Rady Krajowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i przewodniczącym Rady Programowej miesięcznika Izby „Inżynier Budownictwa”.

Był członkiem wielu gremiów doradczych, m.in. Stałej Konferencji Współpracy przy Wojewodzie Śląskim i Zespołu przy Rektorze Politechniki Śląskiej. Jest członkiem Rady ds. Bezpieczeństwa w Budownictwie przy Okręgowym Inspektorze Pracy

w Katowicach, współzałożycielem Śląskiego Forum Budownictwa. Był członkiem jury konkursów organizowanych przez Międzynarodowe Targi Budownictwa w Katowicach. Wspiera i organizuje od 2009 r. zbiórki na rzecz funduszu stypendialnego Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia im. Jana Pawła II”. Udziela wsparcia Towarzystwu Pamięci Hetmana Stefana Czarnieckiego we Włoszczowie, którego jest członkiem honorowym od września 2012 r. Był jednym ze sponsorów budowy pomnika wojewody śląskiego Jerzego Ziętka w Katowicach. Wspiera działalność Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Wschodnich Oddział w Zabrze, którego jest członkiem, a także wiele akcji charytatywnych. Działa też w innych gremiach społecznych.

Za działalność społeczną w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa otrzymał Srebrną, Złotą i Złotą z Diamentem Odznakę PZITB, a także godność „Zasłużony Senior PZITB”. Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz wyróżniony Srebrną i Złotą Odznaką „Zasłużony dla Budownictwa i PMB”, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Budownictwa”, Srebrną i Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Województwa Śląskiego”, Złotą Odznaką Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, a także wielką nagrodą z laurem Prezydenta Śląskiej Izby Budownictwa i wieloma innymi wyróżnieniami. Kapituła VI edycji „Śląskie Budowanie” nadała mu tytuł honorowy wraz z medalem „Osobowość Budownictwa Śląskiego”.

Stefan Czarniecki jest wnukiem uczestnika trzech Powstań Śląskich.

• **Czesław W. Dawdo.** Urodził się 10 lipca 1928 r. w Lidzie. W roku 1950 ukończył Państwowe Liceum Budowlane w Białymstoku i rozpoczął pracę w ówczesnym Zarządzie Miasta Białegostoku. Od 1953 r. kierował Wydziałem Budownictwa w ówczesnym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej. W 1954 r. zorganizował zarząd inwestycji w Oddziale Inwestycji Wydziału Zdrowia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i został jego kierownikiem. W roku 1955 ukończył studia na Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Białymstoku. W roku 1956 został naczelnym inżynierem w Zarządzie Inwestycji Szkolnych przy kuratorium w Białymstoku. Od 1958 r. w Ośrodku Badawczo-Instruktażowym Instytutu Techniki Budowlanej w Białymstoku kierował badaniami związanymi z wdrażaniem materiałów miejscowego pochodzenia do budownictwa wiejskiego.

W latach 1965–1967 studiował zaocznie na Politechnice Warszawskiej i uzyskał tytuł magistra inżyniera budownictwa. Utworzył Zakład Badań i Doświadczeń przy Białostockim Zjednoczeniu Budownictwa i kierował nim do 1973 r., kiedy jednostka została włączona do biura projektów „Miastoprojekt” Białystok jako tzw. pion badawczy. Objął tam funkcję zastępcy dyrektora do spraw badawczo-wdrożeniowych. W roku 1974 uzyskał na Politechnice Warszawskiej stopień naukowy doktora nauk technicznych. W 1976 r. został dyrektorem Biura Projektów Budownictwa Wiejskiego. W latach 1956–1977 pracował na pół etatu lub na podstawie umów jako asystent w Zakładzie Geotechniki i Fundamentowania Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, a od października 1978 r. został etatowym pracownikiem Politechniki Białostockiej, na stanowisku starszego wykładowcy, następnie docenta. W uczelni pracował do roku 1991. Był promotorem wielu prac dyplomowych, magisterskich i inżynierskich, a także autorem bądź współautorem wielu podręczników, np. „Materiały pomocnicze do ćwiczeń z podstaw budownictwa”, oraz książki pt. „BHP na stanowisku roboczym”

wydawanej przez Zarząd Oddziału PZITB w Białymstoku, a także wielu prac naukowych. Opracował szereg nowatorskich koncepcji posadowień obiektów budowlanych. Był też inicjatorem i organizatorem wielu konferencji, jak również projektantem i rzeczoznawcą budowlanym.

Był inicjatorem i organizatorem pierwszej konferencji na temat „Budownictwo sakralne”. Ta konferencja przekształciła się w konferencję międzynarodową (z rozszerzeniem problematyki o budownictwo monumentalne), organizowaną przez Politechnikę Białostocką. Był również popularyzatorem wiedzy o Białymstoku i jego historii. W roku 2003 wspólnie z małżonką *Danutą* opracował album pt. „Białystok...to co na gruzach powstało”, wydany przez Zarząd Oddziału PZITB w Białymstoku.

Do Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa wstąpił w 1958 r. Był przewodniczącym Oddziału Białostockiego (w latach 1968–1970, 1987–1990, 1993–2002) i sekretarzem tego Oddziału (w latach 2002–2005). Przez 11 lat był członkiem Prezydium Zarządu Głównego, przez 6 lat przewodniczącym Głównej Komisji Rewizyjnej i przez 3 lata zastępcą członka Głównego Sądu Koleżeńskiego. Był współorganizatorem i członkiem Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Za działalność społeczną i zawodową został uhonorowany wieloma odznaczeniami i wyróżnieniami, w tym Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Honorową „Zasłużony Białostoczczyźnie”, Odznaką „Zasłużony dla Politechniki Białostockiej”, Honorowym Odznaczeniem Sybiraka, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Budownictwa i PMB”, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Ochrony Pracy”, Odznakami PZITB Srebrną, Złotą i Złotą z Diamentem.

Czesław Dawdo zmarł 21 sierpnia 2016 r. Po Mszy św. w kościele pod wezwaniem Ducha Świętego w Białymstoku został pochowany 26 sierpnia 2016 r. na Cmentarzu Farnym w tym mieście.

• **Zbigniew Tyczyński.** Urodził się 8 listopada 1931 r. w Brześci nad Bugiem. Jego ojciec był zaangażowany w działalność w szeregach Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej jako szef brygad wywiadowczych Okręgu Warszawskiego, aresztowany w 1949 r., skazany w 1951 r. na karę śmierci zamienioną później na dożywotnie więzienie – uwolniony w 1956 r., a pośmiertnie zrehabilitowany. Maturę uzyskał w 1952 r. Mimo zdania egzaminu wstępnego na Politechnikę Warszawską, otrzymał odmowę przyjęcia na studia. Przez dwa lata pracował w administracji budowlanej, a następnie jako technik budowlany i kierownik obiektu w przedsiębiorstwie budującym MDM w Warszawie. W roku 1954 po raz trzeci zdał egzamin na Politechnikę Warszawską i otrzymał kolejną odmowę przyjęcia na studia. Wtedy, na podstawie zaświadczenia z PW i dodatkowego egzaminu z fizyki, został przyjęty na Wydział Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny, kierunku fizyka Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Po roku przeniósł się na Wydział Budownictwa Przemysłowego Politechniki Warszawskiej i w roku 1962 uzyskał (po reorganizacji Wydziału) dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego na Wydziale Inżynierii Budowlanej. W czasie studiów łączył naukę z pracą zarobkową.

Po uzyskaniu dyplomu został asystentem w Katedrze Technologii, Organizacji i Ekonomiki Budowy PW, kierowanej przez prof. *Aleksandra Dyżewskiego*, przekształconej później w Instytut Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej. Od roku 1969 był wykładowcą, a od 1974 r. starszym wykładowcą.

Mimo przejścia na emeryturę w 1994 r., prowadził w tym Instytucie (do 2005 r.) wykłady, seminaria i konsultacje prac dyplomowych. W roku 1977 uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. W latach 1980–1988 był delegowany do Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie, gdzie jako docent kontraktowy prowadził Zakład Technologii Robót Budowlanych i był prodziekanem na Wydziale Budownictwa Lądowego. Współpracował też z innymi uczelniami.

Jednocześnie z pracą na uczelniach pracował w Przedsiębiorstwie Mostowych Robót Kolejowych PRK-15, w Warszawskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Kablo-beton”. Współpracował też z Dyrekcją Budowy Trasy Łazienkowskiej przy budowie węzła Plac na Rozdrożu. Od roku 1978 został stałym konsultantem technicznym w Przedsiębiorstwie Realizacji i Koordynacji Budowy Inwestycji INKOOR.

Niezależnie od pracy w wielu firmach i na Politechnice Warszawskiej, od roku 1970 opracowywał liczne ekspertyzy oraz projekty konstrukcji różnego rodzaju obiektów budowlanych. Od roku 2005 prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą Rzeczoznawstwo Budowlane, wspomagając równocześnie Ośrodek Rzeczoznawstwa i Techniki Budowlanej Oddziału Warszawskiego PZITB.

Członkiem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa jest od 60 lat. Od 40 lat działa w strukturach Zarządu Oddziału Warszawskiego. W kadencji 1978–1981 pełnił funkcję zastępcy sekretarza Oddziału i był współinicjatorem powstania Warszawskiego Centrum Postępu Techniczno-Organizacyjnego Budownictwa (WACETOB). Następnie przez cztery kadencje był wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału, w latach 2003–2016 – przewodniczącym Oddziału. Obecnie

jest wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału. Pod koniec lat osiemdziesiątych był współinicjatorem powołania i współorganizatorem Konkursu PZITB „Budowa Roku”. Przez 26 lat pełnił funkcję sędziego Sądu Konkursowego, a obecnie jest członkiem Komitetu Organizacyjnego tego Konkursu. Po powstaniu samorządu zawodowego podjął wraz z Oddziałem ścisłe współdziałanie z Mazowiecką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa. Od 2010 r. jest członkiem Rady MOIB i przewodniczącym Komisji Etyki.

Jest współautorem 8 książek, w tym 230-stronicowego rozdziału „Roboty betonowe i żelbetowe” w monografii prof. A. Dyżewskiego pt. „Technologia i organizacja budowy” oraz kilkudziesięciu artykułów i referatów na konferencjach naukowo-technicznych. Pełnił społecznie funkcje prezesa Zarządu oraz przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej Pracowników Służby Zdrowia. W Polskim Towarzystwie Ekonomicznym prowadził studium podyplomowe ekonomiki i organizacji procesów budowlano-inwestycyjnych. W NOT był członkiem konkursu przyznającego nagrody Mistrza Techniki.

Został uhonorowany odznaczeniami państwowymi, w tym Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz wyróżniony odznakami honorowymi PZITB, NOT, PIIB i wieloma innymi. Otrzymał też Odznakę Honorową im. Krystyny Kraheleskiej – Pamięci Powstania Warszawskiego, przyznaną przez Towarzystwo Przyjaciół Warszawy za ocalanie od zapomnienia bohaterstwa żołnierzy i ludności cywilnej w Powstaniu Warszawskim.

Opracował: *Stefan Pyrak*
(na podstawie materiałów z archiwum PZITB)

KATARZYNA ZYSK

Sekretarz Konkursu PZITB „Budowa Roku”

XXVII Konkurs PZITB „Budowa Roku 2016”

Konkurs PZITB „Budowa Roku” jest organizowany corocznie od roku 1989 (z wyjątkiem roku 1990). Rozstrzygnięty 27 czerwca 2017 r. XXVII Konkurs został zorganizowany przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa przy współpracy Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa oraz Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego. Komitet Organizacyjny Konkursu pracował pod przewodnictwem mgr. inż. *Zdzisława Binerowskiego* – wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego PZITB, a wiceprzewodniczącymi tego Komitetu byli dr inż. *Stefan Pyrak* i mgr inż. *Ryszard Rak*. Przewodniczącym Sądu Konkursowego był mgr inż. *Waldemar Szleper*, a sędzią sprawozdawcą mgr inż. *Mariusz Okuń*.

Nagrody w XXVII Konkursie zostały wręczone w gmachu Naczelnej Organizacji Technicznej przy ul. Czackiego 3/5 w Warszawie. Wręczali je: *Ryszard Trykosko* – przewodniczący PZITB, *Jacek Szer* – główny inspektor nadzoru budowlanego i *Anita Oleksiak* – dyrektor departamentu architektury, budownictwa i geodezji w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa.

W Konkursie zostały przyznane nagrody I stopnia (Tytuły „Budowa Roku 2016”) oraz II i III stopnia. Budowy do Konkursu zgłosili inwestorzy, wykonawcy, deweloperzy oraz samorządy terytorialne. Budowy te zakwalifikowano do dziewięciu grup

obiektów budowlanych: I – osiedla mieszkaniowe i budynki mieszkalne o wartości do 17,5 mln zł, II – osiedla mieszkaniowe i budynki mieszkalne o wartości od 17,5 do 25 mln zł, III – osiedla mieszkaniowe i budynki mieszkalne o wartości powyżej 25 mln zł, IV – obiekty sportowe, V – obiekty biurowe, VI – obiekty produkcyjno-handlowo-usługowe, VII – obiekty przemysłowe, VIII – obiekty użyteczności publicznej, IX – obiekty oceniane indywidualnie. Obiekty zgłoszone do konkursu były poddane trzyetapowej ocenie przez Sąd Konkursowy.

Nagrodzone i wyróżnione obiekty (budowy) charakteryzują się nowoczesnymi rozwiązaniami technologicznymi, wysoką jakością wykonania robót, dobrą organizacją procesu budowlanego, zapewnieniem bezpieczeństwa pracy oraz ochrony środowiska. Nagrody otrzymały jednostki, które dały budowę zgłosiły do konkursu. Niżej podano **informacje dotyczące obiektów nagrodzonych tytułem „Budowa Roku 2016”**. Więcej informacji dotyczących przyznanych nagród w Konkursie PZITB „Budowa Roku 2016” podano w specjalnym wydawnictwie, opublikowanym przez Zarząd Główny PZITB oraz w Internecie. Fotografie zamieszczone w niniejszym opracowaniu zostały udostępnione przez jednostki zgłaszające.